Kormányzati döntés a földmoratórium meghosszabításának benyújtásáról

2010. szeptember 2.

Kormányzati döntés a földmoratórium meghosszabbításának benyújtásáról

A kormány a 2010. szeptember 1.- i ülésén elfogadta azt a részletes indoklást, amelynek alapján Magyarország kéri az Európai Uniótól, hogy a 2011. április 30-án lejáró földmoratóriumot további három évvel hosszabbítsák meg. A Vidékfejlesztési Minisztérium honlapján megjelent híradáshoz kapcsolódóan közöljük a tárca szélesebbkörű koncepciójáról szóló - Fazekas Sándor miniszter úrral készített riport alapján a Magyar Nemzetben megjelent- korábbi újságcikket és az ezt követő sajtótájékoztató anyagát is.

A kormányzati döntést előkészítő anyag szerint a moratórium fenntartására a többi között azért van szükség, mert Magyarországon a földárak nem érik el a nyugat-európai szintet és irreálisan nagy kereslet támadna a magyar földek iránt.

A vidékfejlesztési miniszter az elmúlt hónapokban szinte minden hivatalos találkozóján tárgyalt a kérdésről az ügyben kompetens külföldi szakpolitikusokkal, köztük az unió illetékes főbiztosával is. A magyar törekvéseket támogatja Franciaország, Lengyelország, Románia, Bulgária, valamint a V4-országok is.

A miniszter nyilatkozata szerint a magyar termőföld tulajdonának kérdésköre mindenkit érint, függetlenül attól, hogy kapcsolatban van-e a mezőgazdasággal vagy sem, ezért az nemzeti ügy. Magyarország szeretné, ha a külföldiek földvásárlási tilalmát az EU meghosszabbítaná 2014. április 30-áig, hogy ne lehessen spekulációs céllal földekhez jutni. Jelenleg ugyanis fennáll annak a veszélye, hogy Magyarország egy korlátozásoktól mentes földpiaci nyitás esetén olyan spekulatív földvásárlási célpont lenne, amely alapvetően sértené nemzeti érdekeinket, és jelentős társadalmi-politikai feszültséget gerjesztene.

A döntést - várhatóan még ebben az évben- a Bizottság biztosainak a kollégiuma hozza meg.

Annak érdekében, hogy a magyar termőföld hosszú távon a magyar gazdálkodók érdekeit szolgálhassa, új birtokpolitikai koncepciót kíván létrehozni a kormányzat,

amely a húsz évre tervezett agrárprogram részét képezi. Ez határozott irányt jelöl ki a magyar mezőgazdaság számára.

E koncepció részeként a földtörvény úgy módosult, hogy az államot minden földügylet során elővásárlási jog illesse meg. A törvény 2010. szeptember 1.-én lépett hatályba, de sem a vevőnek, sem az eladónak nem jelent többletterhet a jogszabályváltozás. Ugyancsak 2010. szeptember 1.-én jött létre a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet, melynek élére Sebestyén Róbertet nevezték ki. Az intézmény célja rendet tenni az állami földvagyon felmérésében, és az, hogy minden állami földnek legyen gazdája, minél több munkahelyet teremtve az országban.

Forrás: VM honlap

„Aki nem tudja, melyik kikötőbe tart, annak nem lehet jó széljárása”

Fazekas Sándor: A munkahelyteremtés a legfontosabb feladat

Az elmúlt időszakban az agrárkormányzat az alapanyag-előállító, tömegtermelő „rabszolga”-szerepkörbe szorította a mezőgazdaságot, a politika nem szolgálta a vidéken élők érdekeit, nem segítette a boldogulásukat – közölte lapunknak adott interjújában Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter, akit ezúttal főként az agrártermeléssel kapcsolatban faggattunk, az ágazat súlyos, azonnal orvoslásra váró problémái miatt. Kijelentette: talpra kell állítanunk a magyar vidéket. Mint mondta, céljuk olyan többfunkciós mezőgazdaság létrehozása, amely a helyi termelésre támaszkodva, a környezet megóvásával állít elő egészséges élelmiszert és biztosít minél több embernek munkát.

- Egy hetilap szerint barátai úgy nyilatkoztak, hogy önt sem a pénz, sem a rang nem érdekli. Mégis mi volt a legfőbb ok, amiért elvállalta a vidékfejlesztési tárca vezetésével járó nem kis feladatot?
– Mielőtt válaszolnék, szeretném kifejezni tiszteletemet azok iránt, akik szerte az országban napokon keresztül harcoltak az árvízzel a gátakon. Sok családnak elöntötte a házát a víz, és odaveszett minden értéktárgya. Szerencsére a legnagyobb értéket, az emberi életet mindenütt sikerült megmenteni. Köszönet érte mindazoknak, akiket hőssé avatott az áradással folytatott küzdelem. A kérdésére visszatérve, 1990 óta vagyok Karcag város polgármestere, és azt tapasztalom, sokan úgy érzik ma Magyarországon, hogy egyedül hagyták őket a

gondjaikkal. Az elbizonytalanodott emberre mondják, hogy kiment a talaj a lába alól. Magyar anyaföldön, magyar emberrel ez nem fordulhat elő, ezért mindenkit arra szeretnék ösztönözni, hogy vegye észre: nincs egyedül, és vesse meg jó erősen a lábát! Vissza kell szereznünk a vidék megbecsülését, és ebben a felemelő, nehéz munkában szeretnék részt venni.

Készül a cselekvési terv

– Egy önt dicsérő nyilatkozatában elődje, Gráf József agrárminiszter arról számolt be, hogy regnálása idején az ágazat versenyképességéért tett erőfeszítések közben a tárcánál háttérbe szorult a vidékpolitika. Ön elképzelhetőnek tartja, hogy konkrét vidékpolitikai jövőkép nélkül javítható az agrárium, a vidék versenyképessége?
– Ahogy mondani szokás, aki nem tudja, melyik kikötőbe tart, annak nem lehet jó széljárása. A jövőről alkotott vízió nélkül nincs, és nem is lehet sikeres egyetlen fejlesztési program sem. Terveink szerint ezért hamarosan elkészítjük az idei évre vonatkozó cselekvési tervünket, s az érdekszervezetek bevonásával ez év végére kidolgozzuk a tíz évre szóló vidékfejlesztési stratégiát. Jövőképünk abból a Vidéki Térségek Európai Chartája által már 1996-ban megfogalmazott alapelvből indul ki, hogy város és vidéke közös sorson osztoznak, a vidék gerince pedig a mezőgazdaság.

– Ezen pontosan mit kellene értsünk?
– Magyarország szándékaink szerint olyan ország lesz, ahol az európai többfunkciós, minőségi mezőgazdaság, a környezet- és tájgazdálkodás válik általánossá, ahol az agrárium úgy állít elő értékes, egészséges élelmiszereket, valamint helyi energiát és egyéb nyersanyagokat, hogy közben megőrzi talajainkat, ivóvízbázisainkat, az élővilágot, a tájat és benne az emberi kultúrákat. Mindezt úgy teszi, hogy a lehető legtöbb ember számára biztosít megélhetést.

– Sokan attól félnek, hogy a mezőgazdaság termelési kérdései háttérbe szorulnak az új tárcánál, mivel annak neve már nem tartalmazza a földművelésügyet, csak a vidékfejlesztést. Mennyire megalapozott e félelem?
– Olyan gazdálkodási rendszerekre van szükségünk, amelyeknek a környezeti, társadalmi, szociális és foglalkoztatási hatékonysága, a vidék gazdasága és társadalma szempontjából összességében a legjobb. A lényeg, hogy amíg eddig az agrárpolitika – a piac helyett – azt próbálta meghatározni, hogy miből és mennyit termeljen a gazda, s ehhez kötötte a közpénzekből nyújtott támogatásait, addig a vidékpolitikai közegbe ágyazott, átalakuló európai agrárpolitika a hangsúlyt arra helyezi, hogy hogyan, milyen rendszerekben történjen az élelmiszer-termelés. Ez alapvető változást jelent mezőgazdaság- és

termelésfelfogásban, s ennyiben a tárca neve tényleg a közös európai jövőt, a korszerű mezőgazdaság-szemléletet jelzi.

– Ön szerint eddig milyen felfogás uralkodott?
– Jellemzően a nagyméretű gazdaságok kialakulása felé haladtunk, holott a latifundiumokra és a bérmunkára alapuló, dél-amerikai típusú, tőkebefektető társaságok által működtetett tömegtermelő mezőgazdaságnak az élelmiszer-minőségre és -biztonságra, illetve ezen keresztül a népegészségügyi helyzet alakulására, továbbá a környezetre és a vidék társadalmára gyakorolt hatásai rendkívül rosszak. Ez a folyamat a környezet pusztulásához és a helyi társadalom széteséséhez, a vidék népességmegtartó képességének vészes csökkenéséhez vezet. Lehet ugyan e rendszerben a tőkebefektetés hatékonysága maximális, de közös terhei, „társadalmi költségei” beláthatatlanul nagyok.

Rabszolgaszerepkör

– Milyen állapotban van jelenleg a hazai agrárium?
– Sajnos nem tudok olyan mezőgazdasági ágazatot említeni, amelyre sikerterületként tekinthetnénk. Természetesen a problémák különbözők, de összeköti őket a jövedelmezőség folyamatos csökkenése. Meglévő kiváló adottságainkat, hagyományainkat és szaktudásunkat nem sikerült kamatoztatni, az agrárkormányzat az alapanyag-előállító, tömegtermelő „rabszolga”-szerepkörbe szorította a mezőgazdaságot. Ezzel teljesen kiszolgáltatta a zömében külföldi tőkeérdekeltségek kezébe adott tároló- feldolgozó- és értékesítővertikumnak, amely a haszon 90 százalékát lefölözi, s így annak csupán 10 százaléka jut a gazdákhoz. Ennek következményeit hűen tükrözik a magyar vidéken tapasztalható válságjelenségek. Látható, hogy az elmúlt időszakban a politika nem szolgálta a vidéken élők érdekeit, nem segítette a boldogulásukat. Elszakadt egymástól az agrár- és a vidékpolitika, pedig a kettőt nem lehet egymástól elválasztva kezelni. A folyamat tragikus következménye, hogy elveszett a magyar vidék népességmegtartó ereje, gazdasági potenciálja vészesen lecsökkent. Ha ma a vidéki tájakat járjuk, sok helyen üres porták, elgyomosodott földek, tönkretett utak, bezárt iskolák fogadnak bennünket. Ezen változtatnunk kell!

– Mely agrárterületeken vannak a legnagyobb problémák?
– A magas élőmunka-igényű zöldség-gyümölcs ágazatban nem valósult meg a termelői összefogás megfelelő mértékű kiépülése, ami a fejlődés komoly akadályát jelenti. Az állattenyésztési ágazat évek óta tartó komoly nehézségei visszavezethetők a hazai támogatási rendszer európai uniós csatlakozást követő kedvezőtlen változására, tetézve egyes évek kiemelkedően magas

takarmányköltségeivel, majd más évek alacsony piaci áraival, és a mindezt kezelni képtelen hazai agrárpolitikával. Ezek együttes hatása sajnálatos módon padlóra vitte a szektort. Célirányos és következetes kormányzati munkával lehet ezeket a nehézségeket áthidalni.

– Noha elődje mindig az állattenyésztők helyzetbe hozását hangoztatta, manapság éppen ők küzdenek a legtöbb gonddal. Mire számíthat az ágazat?
– A kilábaláshoz sajnos nem áll rendelkezésre egyetlen csodaszer, de több olyan eszköz van, amely együttes alkalmazásával lépésről lépésre előrehaladást lehet elérni. Nagyon fontos lehetőséget látok a helyi értékesítés és az integrációk fejlesztése területén. A versenyképességet segítő támogatásokon túl érdemesnek tartom megvizsgálni és számba venni az állam azon eszközeit, amelyek a feketekereskedelem visszaszorításától, a tenyésztés biológiai alapjainak fejlesztésén át a különböző állami szolgáltatások átgondolásáig tartanak. A szuperintenzív állattartó rendszerek európai forrásokkal kiépült kapacitásait éppúgy hasznosítanunk kell, mint ahogy az eddigieknél lényegesen nagyobb figyelmet kell fordítanunk a hagyományos hazai, őshonos fajtákra és technológiákra, a szabadabb és kevésbé energiaigényes tartási rendszerekre, az ökológiai, a legeltetéses állattartás lehetőségeire. Ezzel együtt ki kell építenünk a hungaricum jellegű, minőségi termékek feldolgozásának, márkázásának és piacra vitelének rendszereit is. A megvalósításhoz európai vidékfejlesztési források is rendelkezésre állnak.

Eddig egy szűk hatalmi elit döntött

– Egyébként van arra vonatkozó elképzelés, hogy az Új Magyarország vidékfejlesztési programban (ÚMVP) a még meglévő forrásokat átcsoportosítják? Ha igen, mik a prioritások?
– Mindenekelőtt szögezzük le, hogy a vidék hétéves költségvetését – mintegy 1400 milliárd forint vidékfejlesztési forrás elköltését – meghatározó programról a szocialista–szabad demokrata kormányzat semmilyen módon nem volt hajlandó vitát folytatni. A dokumentumot sem terv, sem program formájában nem bocsátották érdemi társadalmi vitára, sőt a magyar törvényhozás, az Országgyűlés semmilyen formájában sem tárgyalta, nem hagyta jóvá. Ennek következtében a forráselosztás prioritásait egy szűk hatalmi elit határozta meg. Nem csoda tehát, hogy a felhasznált források túlnyomó többsége egy szűk tőkebefektetői körhöz került, úgy is mondhatnánk, hogy bennfentes keveseknek sokat, a többségnek pedig alig valamit nyújtott. Egy – az agrárium és a vidék tényleges helyzetéből kiinduló, a helyi gazdaságot és a társadalmat, a helyi közösségeket megerősíteni szándékozó – „nép-párti” agrár- és vidékpolitika nem

hagyhatja érintetlenül az ÚMVP forráselosztási szempontjait, feltételeit és kereteit. A nemzeti együttműködés politikája, amely egy megváltozott értékrendű új államalapítást céloz, természetesen új prioritásokat követ. Így az ÚMVP forráselosztási arányait és a forrásokhoz való hozzáférés szabályait úgy kell átalakítanunk, hogy azok a kis- és közepes gazdaságok megerősítését, a családi gazdálkodás folytonosságának biztosítását és a generációváltás gyorsítását, a minőségi szerkezetváltást, a mikro- és kisvállalkozások erősítését és a vidéki életminőség javítását szolgálják. A játékszabályokat úgy kell megváltoztatnunk, hogy ne csak néhány száz spekuláns tőkeérdekeltség, hanem a vidék erejét adó többség is hozzáférjen ezekhez a forrásokhoz. Erről azonnal tárgyalásokat fogunk kezdeményezni az Európai Közösséggel. Mozgásterünket meghatározza, hogy az előző kurzus mennyit hagyott a kasszában.

Előnyben a családi gazdaságok

– Nagy várakozások vannak a földtörvény várható módosításával, illetve az állami földet felügyelő Nemzeti Földalapkezelő Szervezet további sorsával kapcsolatban. Milyen változások várhatók e téren?
– Azt vallom, hogy akié a föld, azé az ország. Ennek megfelelően mindent meg fogunk tenni annak érdekében, hogy a termőföld a helyi gazdálkodók tulajdonában, művelésében maradjon. Előnyben kívánjuk részesíteni a helyben lakó családi gazdaságokat, illetve a vidékről történő elvándorlás megállítása érdekében a fiatal gazdálkodókat. A szervezeti kérdésekről később születik döntés, de a földügyek a vidékfejlesztési tárcához fognak tartozni.

– Mire számíthat az elmúlt években ugyancsak a tönk szélére sodort élelmiszer-feldolgozó ágazat?
– A hazai élelmiszer-gazdaság központi eleme az élelmiszeripar, hiszen a mezőgazdasági termelés legfontosabb piacát jelenti. Éppen ezért jómagam is az egyik legfontosabb kérdésnek e szektor fejlődését, újbóli megerősödését tartom. A mezőgazdasági termelők és az élelmiszer-ipari vállalkozások egymás nélkül nem boldogulhatnak, éppen ezért elemi érdekünk a közöttük lévő kiegyensúlyozott, egymás érdekeit és lehetőségeit figyelembe vevő kapcsolatrendszer kialakulása. Vagy együtt maradnak talpon, vagy egymást húzzák a mélybe.

– Miként maradhatnának együtt talpon?
– Az európai uniós csatlakozást követő folyamatos térvesztés megállítása érdekében összefogást ajánlok az ágazatnak. Meg kell teremtenünk azt a szabályozási és támogatási politikát, amely nemcsak a béklyókat veszi le az

élelmiszer-ipari vállalkozásokról, hanem lendületet is adhat számukra. Mindezeken túl a tisztességes kereskedelemre vonatkozó szabályok betartatása mellett a mostaninál hatékonyabb és eredményesebb védjegyprogramot és közösségi marketinget is szeretnénk megvalósítani, elősegítve a hazai kis és közepes élelmiszer-ipari vállalkozások innovációját és kapacitásainak kiépítését.

Új kormányzati megközelítés

– Milyen fő célok mentén fogalmazná meg a következő években várható agrárstratégiát?
– Már maga a Vidékfejlesztési Minisztérium elnevezés és az abban összekapcsolt szakterületek együttes kezelése is olyan új kormányzati megközelítést jelez, amely a maga összetettségében igyekszik megközelíteni a vidék problémáit. Politikánk középpontjában a vidéki munkahelyteremtés áll, amelyben nagy szerepet kap a mezőgazdaság. Meggyőződésünk, hogy a kis- és közepes méretű birtokokra és azok összefogására épülő, változatos termékszerkezetű mezőgazdaság tud megfelelő számú és elfogadható jövedelmet biztosító munkahelyet teremteni. A kiváló minőségű magyar élelmiszereink számára – egyáltalán nem lebecsülve az exportteljesítményeket – a helyi és a hazai piacot tartjuk a legfontosabbnak. Középpontba állítjuk a helyi kis- és közepes méretű mezőgazdasági vállalkozások, feldolgozóüzemek fejlesztéseinek és beruházásainak támogatását, hogy ki tudják elégíteni a – reményeink szerint egyre tudatosabb és igényesebb – hazai vásárlói igényeket. A feladat tehát adott. Rajtam, munkatársaimon és a tárcámon nem fog múlni. Talpra kell állítanunk a magyar vidéket.

2010. május 31. 00:00
Dénes Zoltán (Magyar Nemzet)

Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter volt a 2010. június 14.-i Kormányszóvivői tájékoztató vendége

(sajtóközlemény)

"Most, hogy kissé fellélegezhetnek az elöntött területeken élők, megkezdődhet a fertőtlenítés, a rehabilitáció és a kárfelmérés.

A minisztérium szakmai felelősei azonnal nekiláttak az agrárkárok felmérésének, hiszen a növénykultúrákat szinte az egész ország területén jelentős bel- és árvízkárok érték.
Június eleji felmérés szerint a belvízzel borított szántóterület nagysága 164 ezer hektár, árvíz alatt 22 ezer hektár szántó áll.
Az őszi búza országos vetésterületének 5,3%-át (55 ezer ha), az őszi káposztarepce 7,1%-át (18,8 ezer ha), a napraforgó 4,1%-át (22 ezer ha), a kukorica 2,0%-át (24 ezer ha) borítja víz. A növényállományt legnagyobb mértékben Borsod-Abaúj-Zemplén, Jász-Nagykun Szolnok, Szabolcs-Szatmár Bereg, Hajdú-Bihar megyében sújtja belvízkár.
Ahol nem vitte el a víz a növényt és nincs tartós vízborítás alatt a terület, ott elfogadható állapotban van a gabona, ugyanakkor nem történt meg a kártevők elleni védelem, mert a talajok szántóföldi gépekkel járhatatlanok.
A jelenlegi adatok szerint 131 ezer baromfit kellett levágni az ár- és belvízzel érintett megyékben. 70 sertés, 51 szarvasmarha, 620 juh hullott el a gazdasági haszonállatok közül.
Járványmegelőzés céljából laboratóriumi vizsgálatot kellett elrendelni. Az eredmények szerencsére kizárták a lépfene fertőzés gyanúját. Eddig 960 szarvasmarhát oltottak be lépfene elleni vakcinával, de hozzávetőlegesen 12.500 állatot érint a járványkitörés elleni védekezés.
A beérkezett jelentések alapján egyetlen megyében sem került víz alá veszélyes növényvédő- és permetezőszereket tároló raktár.
Nemcsak az ár- és belvizek, a viharkárok is jelentős károkat okoztak a mezőgazdaságban és az erdészeteknél. Az éves fakitermelési mennyiség csaknem tíz százaléka, 400-500 ezer köbméter fa esett áldozatul eddig a viharoknak, milliárdos nagyságrendű a kár, a felmérések még minden területen folyamatban vannak.
Az árvízzel kapcsolatos legfontosabb lépéseink:
• Pénteken Luxemburgban tárgyaltam a környezetvédelmi miniszterekkel. Az EU Szolidaritási Alapjában 1 milliárd Euró áll rendelkezésre az állami tulajdonban lévő károk enyhítésére. A Visegrádi országok (V4-ek) minisztereivel megállapodtam, hogy összehangoljuk a lépéseinket és benyújtjuk a kárigényünket az Alaphoz.
További intézkedéseink:
• Új kárenyhítési rendet dolgozunk ki, mert a jelenlegi szabályozás nem tudja kezelni a helyzetet,
• Kezdeményezzük, hogy június 30. helyett szeptember 30-ig lehessen befizetni a gazdáknak az önrészüket a Kárenyhítési Alapba. Az Alap felülről nyitott, tehát annak függvényében lehet dönteni a nagyságrendjéről, hogy mennyi a kár.
• Egyszerűsítjük a vis major bejelentéseket az MGSZH-nál.

Ahogy mondtam a kárfelmérés javában zajlik, a héten sajtótájékoztatón ismertetjük a részletes terveket és lehetőségeket.

Segélyakció az árvízkárosultak javára

A társadalmi felelősségvállalás a kormányzati szervekre, így különösen a vidékfejlesztésért felelős tárcára is kiterjed, ezért az árvízkárosultak megsegítésére a Vidékfejlesztési Minisztérium azonnali segélyakciót szervez. Közvetlen célunk, hogy segítséget nyújtsunk a kilátástalan helyzetbe került embereknek. Felhívásunkat a minisztérium, a háttérintézményeink munkatársai, az agráriumban tevékenykedő társadalmi szervezetek és agrárcégek körében hirdetjük meg, de természetesen bárkinek a felajánlását szívesen fogadjuk.

A pénzbeli adományokat egy – a tárca számára a Magyar Államkincstár által nyitott – elkülönített számlára lehet utalni. A számlaszám, melyre az adományokat várjuk: 10032000-01220191-50004009.

A beérkezett természetbeni adományokat és pénzbeli felajánlásokat az ország területén tevékenykedő, elismert karitatív, humanitárius szervezetek útján juttatjuk célba.

A kormány vidékfejlesztési programja, hogy a vidék életminőségben, munkahely- és népességmegtartó erőben, környezeti állapotában felvegye a versenyt a nagy városokkal és más országok vidéki tájaival.

Az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program (ÚMVP) forráselosztási arányait és a forrásokhoz való hozzáférés szabályait úgy alakítjuk át, hogy azok a kis- és közepes gazdaságok erősítését, a családi gazdálkodás folytonosságának biztosítását, a generációváltás gyorsítását, a vidéki életminőség javítását szolgálják.

Megerősítjük a közösségi együttlét intézményeit, megteremtjük a különböző korosztályok találkozási és közös időtöltési, szórakozási lehetőségeit. Fokozottan támogatjuk a természeti és kulturális örökség fenntartását, a falvak fejlesztését szolgáló programokat.

Javítjuk a helyi szolgáltatásokat, átalakítjuk és ügyfélközpontúvá tesszük a köz- és mezőgazdasági igazgatási intézményrendszert (MgSzH, MVH, földhivatalok, falugazdász hálózat, stb.

Áttekintjük a LEADER program és intézményrendszere (MNVH, HVI, HACS, VKSZI) működését, és azt a helyi közösségek, a vidék tényleges fejlesztési igényeinek szolgálatába állítjuk.

A falu- és tanyagondnoki szolgálatokat megerősítjük, költségvetési támogatásukat növeljük.

A vidék gazdaságát „több lábra állítjuk”. Erőteljesen támogatjuk a vidéki jellegű nem mezőgazdasági tevékenységeket (helyi energiatermelés, élelmiszer-feldolgozás, értékesítése, kézművesség stb.), az ezekre irányuló helyi mikro-, kis-

és középvállalkozásokat, a falusi, öko- és gyógyturizmus hazai fejlődését, szálláshelyeinek bővítését, a helyi kulináris, népi és szakrális hagyományok ápolását.
Újragondoljuk az erdő- és mezőgazdasági melléktermékek, a kommunális és egyéb szerves hulladékok, biomassza energetikai hasznosításának lehetőségeit.
Ösztönözzük és támogatjuk a falvak, különböző tevékenységeit összefogó, ezzel a közösség és gazdasága belső erejét növelő, „Hangya” típusú szövetkezetek, társulások létrehozását és működését.
A közbeszerzési kényszer és a lánckereskedelem kiiktatásával összekapcsoljuk a helyi élelmiszer-előállítás, feldolgozás és értékesítés rendszereit, valamint a helyi intézmények (bölcsődék, óvodák, iskolák, hivatalok, helyi egészségügyi intézmények) közétkeztetési rendszereit egymással.
Kiszélesítjük az EU által is támogatott „szociális élelmiszerprogramot” valamint az iskolai „igyál tejet” és „iskolagyümölcs” programot, összekapcsoljuk azokat a helyi élelmiszertermelés, -feldolgozás és -értékesítés, a közvetlen beszállítás rendszereivel.
A közfoglalkoztatást valamint a szociális földprogramot kiterjesztjük, költségvetési és intézményi feltételeit megteremtjük.
A vidék, a köz és a termelés biztonsága érdekében vagyonbiztonsági és kárenyhítési, kockázatcsökkentési rendszert alakítunk ki.
A föld- és birtokpolitika területén mindent megteszünk azért, hogy a termőföld nemzeti hatáskörben, a gazdálkodó családok kezében maradjon, illetve hozzájuk kerüljön. A birtokpolitika középpontjába a családi/egyéni gazdaságokat és azok társulásait állítjuk.
Jó minőségben megőrizzük természeti erőforrásainkat és környezeti javainkat a jövő generációk számára. Mindent megteszünk azért, természeti erőforrásaink nemzeti hatáskörben maradjanak
Az agrárszerkezet- és termeléspolitikának a – vidék gazdaságát erősítő és ezzel társadalmát, helyi közösségeit stabilizáló – többfunkciós mezőgazdaság minőségi termelési, élelmezési és élelmiszerbiztonsági, energetikai, környezetbiztonsági és foglalkoztatási céljait kell szolgálnia!
Az agrárpiac-politika, -szabályozás és -védelem területén kiemelt célunk a magasabb hozzáadott értékű termékek előállításának elősegítése, az e téren elveszett hazai és külpiaci pozícióink visszaszerzése.
A magyar agrárgazdaság számára a legfontosabb piac a helyi és a hazai piac. Segítjük a kereskedelmi lánc lerövidítését. Átértékeljük és társadalmasítjuk a hazai fogyasztóvédelmi politikát. Az élelmiszerbiztonság megteremtése és a helyi élelmiszerpiacok védelme érdekében jelentősen megerősítjük a minőségellenőrzés és a fogyasztóvédelem hazai intézményrendszerét.

Végül engedjék meg, hogy néhány egészen konkrét, a közeljövőben hatályba lépő intézkedést ismertessek Önökkel:
Módosítjuk az Illetéktörvényt, hogy vidéken a gazdaságátadás, valamint minden ehhez kötődő tranzakció teljes egészében illetékmentes legyen. A családon belüli gazdaságátadás jól működő európai modellje évek óta rendelkezésre áll. A magyar rendszer ettől eltér – megítélésünk szerint indokolatlanul.
A nemzeti együttműködés szellemében megfogalmazódó új gazdaság- és társadalompolitikai koncepció szerint az ilyen – családon belüli – tranzakciókban semmi keresnivalója nincs az államnak. Segíteni kell a családokat abban, hogy a generációváltás zökkenőmentesen végbemenjen, és ezzel a családi gazdaság stabilitása, a gazdálkodás folytonossága fenntartható legyen.
Megakadályozzuk az élelmiszerhulladékok terjesztését, ezért bevezetjük a másodlagos élelmiszervizsgálatot. A téglaporos pirospaprika és a zöldellő felvágott helye a rémmesékben van. Az új előírás minden raktárat, hűtőházat és szállítmányt érint. A terméket nemcsak az előállítás helyén, hanem a kereskedelmi láncok állomásain is ellenőrzik, hogy ne áramolhasson be akadálytalanul Magyarországra Európa élelmiszer-hulladéka.
A szabályozás célja, hogy a hazánkba érkező import áruból kiszűrje a rosszminőségű, fogyasztásra alkalmatlan termékeket. A vizsgálatok ugyanakkor nem kizárólag a külföldi árukra vonatkoznak, a felügyelet a magyar élelmiszereket is rendszeresen ellenőrizni fogja.
Megkönnyítjük a kistermelők élelmiszertermelési, -feldolgozási és -értékesítési feltételeit
A gazdák ezentúl saját maguk is értékesíthetik a vágóhidakon levágatott állataikat, eladhatják a nyers húst a környező kereskedelmi vagy vendéglátó helyeknek. A kistermelő ezentúl az élelmiszer előállítás mellett, olyan szolgáltatásokat is végezhet, amelyek a hagyományos magyar élelmiszerek megőrzését segítik, mint pl. a füstölés, aszalás, őrlés, szárítás, terménytisztítás.
Újra vághatnak disznót a gazdák. Az eddigi rendeletek tiltották az otthoni disznóvágást, és tiltották az házilag előállított aszalt és füstölt áruk értékesítését is. Az új rendelkezés biztosítja az olyan hagyományok megőrzését, mint az ökör, birka, kecske és disznóvágás, a disznótort. (4db. malac/év) Bevezetjük a falusi vendégasztal fogalmát, lehetőséget teremtve a falusias és tanyasi környezetben a házi élelmiszerek elfogyasztására, kínálására. A vidék nem kizárólag mezőgazdaságból él, ezért fontos, hogy a helyi feldolgozás, értékesítés fejlődjön. Ehhez az is kell, hogy a más európai országoktól eltérő adminisztrációs terheket leépítsük.
Munkához kell juttatnunk az embereket, máskülönben elmennek. Ehhez az egyik fontos eszköz, hogy amit helyben megtermelnek, azt eladhassák, legyen szó

zöldség-gyümölcsről vagy lekvárról.
Fontos a falusi turizmus fejlesztése, de az is, hogy a közbeszerzési törvényt úgy módosítsuk, hogy a helyben megtermelt dolgokat a helyi közétkeztetésben fel tudják használni.
Ide vonatkozik a hungarikumokra vonatkozó törvény is, a lajstromozások feltételeinek megállapítása annak érdekében, hogy nemzeti értékeinket számba vehessük, és ezek képezzék nemzeti fejlesztési stratégiánkat.
Szeretnénk az őshonos fajták tenyésztésére, termesztésére vonatkozó jogszabályokon is módosítani. Meg akarjuk szüntetni azt a szabályozást is, amely tiltja a régi gyümölcsfajták, például a Zalában ismert sózókörte vagy tüskekörte szaporítását. Meglepődve tapasztaltuk, hogy egyáltalán létezik ilyen jogszabály még 2003-ból.
Lejárt a muslicakergető pénzügyőrök kora
Lehetővé tesszük, hogy a magyar emberek az európai gyakorlatnak megfelelően szabadon döntsenek a saját gyümölcseik felhasználásáról, akár lekvárról, akár pálinkáról legyen szó. Támogatjuk, hogy a kistermelő, a saját kertjében megtermelt gyümölcsből, vagy a kipréselt szőlő törkölyéből legálisan, szabályozott keretek között pálinkát főzhessen.
Ezt a szervezetet hatalmas költséggel tartjuk fönn, és látjuk, a vám- és pénzügyi fegyelem milyen szinten van az országban, milyen bevételek estek ki az elmúlt években, milyen százmilliós csalások, adóelkerülések voltak. Meg kell szüntetni azt a gyakorlatot, hogy a hatóság a kisembereket vegzálja a pálinkafőzés miatt, ugyanakkor a milliós, milliárdos kárt okozó bor- és szeszpancsolók tevékenysége fölött szemet huny.
A pálinkafőzés nem véletlenül terjedt el hazánkban, fontos szerepet játszott a paraszti gazdálkodásra jellemző takarékosságban és gazdaságosságban. A falusiak arra törekedtek, hogy ne vesszen kárba az elhullott gyümölcs, hogy tiszta legyen a portájuk, és nem utolsó sorban arra, hogy olcsón állítsák elő a pálinkát, amit saját szükségletre, szomszédok, barátok, vendégek kínálására használtak. Vidéken a pálinkafogyasztás ma is az emberi élet fordulóihoz (születés, keresztelő, lakodalom, temetés), vagy az esztendő ünnepeihez kötődik.)
Megszabadítjuk a környezetvédelmet a bürokráciától, kiiktatjuk a felesleges papírmunkákat.
• Eltöröljük az egyedi hulladékgazdálkodási terv benyújtási kötelezettséget.
• Könnyítjük a szennyezett területekre vonatkozó monitoring kutak felállítását.
• Eltöröljük az öntözési berendezések engedélyeztetését. Ha valaki öntözni akar, szabadon megtehesse!
• Támogatjuk a tényleges munkához mért díjfizetés megállapítását a hatósági eljárásoknál."